„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 37. Wtorek 16. Lutego 1869. Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Rada miasta Lwowa nadała opróżnione stypendyum fundacyi miejskiej imienia arcyksięcia Rudolfa w rocznej kwocie 126 złr. w. a. poczawszy od bieżącego roku szkolnego Władysławowi Nowickiemu, uczniowi drugiej klasy tutejszej szkoły realnej, synowi ubogiego mieszczanina lwowskiego, obarczonego liczną rodziną.

Lwów dnia 4. lutego 1869.

Część nieurzędowa.

Sprawozdanie komisyi konstytucyjnej o wniosku deputowanego Dr. Ziemiałkowskiego i towarzyszy względem uchwały sejmu galicyjskiego z d. 24. września z. r. co do zmiany niektórych postanowień ustaw zasadniczych opiewa dosłownie jak następuje:

Wniosek Dr. Ziemiałkowskiego i towarzyszy postawiony na 160 posiedzeniu wysokiej Izby:

„Wzywa się w. rząd, aby uchwalony przez sejm galicyjski na posiedzeniu z d. 24. września z. r. na zasadzie §. 19. ordynacyi krajowej z d. 26. lutego 1861 a d. 30. października z. r. ministerstwu spraw wewnętrznych przedłożony wniosek względem zmiany niektórych postanowień ustaw zasadniczych, udzielił w. Izbie do konstytucyjnego traktowania,“

został przydzielony komisyi konstytucyjnej do obrady i sprawdzenia.

Komisya konstytucyjna musiała przedewszystkiem wziąść pod rozwagę kwestyę zasadniczą, czy rząd w ogólności jest obowiązany, wnioski sejmów krajowych uchwalone w myśl §. 19. ordynacyi krajowej, przedkładać lub udzielać reprezentacyi państwa do konstytucyjnego traktowania bądź to jako przedłożenia rządowe, bądź też jako wnioski sejmów krajowych.

Komisya badając najprzód tę kwestyę na zasadzie praktyki parlamentarnej, musiała uwzględnić fakt, że nie było jeszcze podobnego wypadku, chociaż sejmy krajowe uchwaliły bardzo wiele wniosków na podstawie §. 19. ordynacyi krajowej, aby którykolwiek z rządów od czasu istnienia ordynacyi krajowej taki obowiązek uznawał, lub aby ciało reprezentacyjne takowy rządowi przypisywało.

Nigdy jeszcze wnioski sejmów krajowych nie były jako takie radzie państwa przedkładane, a chociaż mogły być pobudką do przedłożenia projektów ustaw, te ostatnie przedkładał rząd izbie do konstytucyjnego traktowania jako pochodzące z własnej inicyatywy i jako swoje przedłożenia.

Fakta te dowodzą pojmowania w ogólności naszych ustaw konstytucyjnych, że te nie wkładają na rząd obowiązku aby wnioski sejmów krajowych uchwalone w myśl §. 19. ordynacyi krajowej przedkładał reprezentacyi państwa do konstytucyjnego traktowania.

Znaczenie ogólnego tego pojmowania postanowień konstytucyi co się tyczy tej kwestyi, podwyższa jeszcze ta okoliczność, że interpretacya powyższa, zwyczajem uświęcona, istniała od wejścia w życie ustaw konstytucyjnych, a więc u tych którzy mieli je natychmiast wprowadzić w zastosowanie, i że jej dotychczas nikt nie zaprzeczał.

Co większa, ordynacye krajowe były już dawno oktrojowane, gdy ustawa względem regulaminu i regulamin przez reprezentacyę państwa i regulamina sejmów krajowych uchwalone zostały, a z żadnego z tych postanowień nie można wnioskować jakoby prawodawca nie podzielał powyższego pojmowania; owszem, że w istocie podzielał powyższe pojmowanie, dowodzi ta okoliczność, że ustawy zasadnicze państwa z grudnia 1867 i ustawa o regulaminie z grudnia 1867 w tym czasie powstały, gdy ów zwyczaj traktowania wniosków sejmów krajowych w myśl §. 19. już dawno istniał i był znany.

Ta, z dotychczasowej praktyki wynikająca ogólność pojmowania nie miałaby zaiste mocy powszechnej reguły, gdyby postanowienia konstytucyi lub regulaminu okazywały jej mylność.

Ale przeciwnie, ani się w postanowieniach konstytucyi nie znajduje ani z nich nie wynika obowiązek, aby rząd, uchwalone w myśl §. 19. ordynacyi krajowej wnioski sejmów przedkładał lub udzielał reprezentacyi państwa jako przedłożenia rządowe do konstytucyjnego traktowania, i ani ustawa o regulaminie ani sam regulamin nie postanawiają, że i w jaki sposób wnioski sejmów krajowych uchwalone w myśl §. 19. ordynacyi krajowej do izb Rady państwa wnoszone i tam traktowane być mają lub mogą.

Aby okazać, że wnioski sejmów krajowych (w myśl §. 19. ordynacyi krajowej) nie mogą być reprezentacyi państwa jako takie przedkładane, nie trzeba przypominać §. 15. ustawy względem regulaminu, który zabrania wszelkiego bezposredniego stosunku między reprezentacyą państwa a sejmami krajowemi, nie potrzeba powoływać się na §. 13. ustaw zasadniczych, który tylko rządowi i radzie państwa przyznaje inicyatywę, i nie trzeba przypominać, że petycye i podania do izby tylko wtedy przyjęte być mogą, gdy są wniesione przez jednego z członków izby, lecz dość będzie nadmienić, że ustawa o regulaminie i sam regulamin, uznają tylko przedłożenia rządowe i samodzielne wnioski członków w. Izby, a więc już według regulaminu, jakim jest dzisiaj, nie ma żadnego sposobu do konstytucyjnego traktowania wniosków sejmów krajowych jako takich. Ale przyjmować zobowiązanie dla rządu przedkładania takich wniosków jako przedłożeń rządowych byłoby postanowieniem przeciwnem duchowi konstytucyi i odpowiedzialności ministrów.

Wszystkie wnioski sejmów krajowych, o ile nie dotyczą ich zakresu ekonomicznego potrzebują jeszcze sankcyi do nabycia mocy prawa, zatem i wnioski sejmów krajowych, uchwalone w myśl §. 19. ord. kraj. potrzebują także przyzwolenia rządu, jeżeli jako przedłożenia rządowe mają być udzielone reprezentacyi państwa. Bezpośredni zaś obowiązek rządu przyzwalania na wnioski sejmów krajowych, a zatem bezpośredni obowiązek rządu przyzwalania na wnioski sejmów krajowych uchwalone w myśl §. 19. ord. kr. to jest obowiązek uznawania ich za stosowne na przedłożenia rządowe, nie istnieje i istnieć nie może.

Zarzut, że według tego zdania postanowienie §. 19. ord. kraj. byłoby iluzorycznem i że już dla tego zdanie to mylnem być musi, nie może być uwzględnionym, ponieważ w tym razie i prawo inicyatywy ciał reprezentacyjnych musiałoby jako iluzoryczne być uważanem, ponieważ i wnioski od nich pochodzące nie zawsze zyskają moc prawa, a szczególnie dlatego, ponieważ takie wnioski mogą stać się i często były pobudką do przedłożeń rządowych, ponieważ nieraz w skutku takich wniosków sejmów krajowych rząd wnosił do izby przedłożenia, a przez to niejednokrotnie okazało się praktyczne znaczenie §. 19. ordyn. kraj.

Komisya sądzi, że temi wyjaśnieniami załatwiła prawno państwową stronę kwestyi.

Nadto komisya wzięła sobie za zadanie wziąść pod ścisłą rozwagę pytanie, „czy i w jaki sposób należy prawnie postanowić aby wnioski uchwalane przez sejmy krajowe w myśl §. 19. ordynacyi krajowej mogły dostawać się do Rady państwa dla konstytucyjnego traktowania“, i zajęła się obradą nad tym przedmiotem.

Komisya musiała także rozważyć polityczną stronę wniosku dep. Dra Ziemiałkowskiego i towarzyszy.

Aby więc pomieniony wniosek Dr. Ziemiałkowskiego i towarzyszy jego wszechstronnie módz ocenić, upraszała komisya wysoki rząd o udzielenie jej uchwalonego przez Sejm galicyjski na posiedzeniu z d. 26. września 1868 na podstawie §. 19. ordynacyi krajowej wniosku, a Jego Excel. p. minister spraw zewnętrznych udzielił komisyi dla informacyi pismo z d. 6. lutego r. 1869 nr. 631 pod nr. 1 ten akt, pod nr. 2 zaś z wyraźnem zastrzeżeniem określonego przez rząd stanowiska.

Po poznaniu treści tego aktu, przyszła komisya niezwłocznie do tego przekonania, że chodzi tutaj o ważne polityczne zasady, co skłoniło komisyę z zachowaniem norm regulaminu wziąść treść tegoż aktu pod obrady w komisyi.

Do tego potrzebuje jednak komisya polecenia wysokiej izby; postępowanie takie jest też zgodne z regulaminem i ma za sobą kilka precedensów.

Komisya poleca więc wysokiej izbie, aby jej takie zlecenie wydała.

Interpelacya deput. Grocholskiego i towarzyszy, wniosek Dr. Ziemiałkowskiego i towarzyszy, okazują jaką wagę przywiązuje reprezentacya krajowa Galicyi do tego przedmiotu.

Tak ważnym i głęboko w rzecz samą wnikającym życzeniom kraju, popartym tak silnie, nie powinna i nie może reprezentacya narodowa odmawiać dyskusyi w łonie swojem.

Przez przydzielenie pomienionego aktu komisyi z poleceniem zdania sprawy wysokiej izbie o treści tegoż i postawienia odnośnych wniosków, wniosek Dr. Ziemiałkowskiego stał się zbytecznym.

Komisya konstytucyjna stawia więc następujący wniosek:

Wysoka izba raczy uchwalić:

1) Przedłożony wysokiemu rządowi, a przydzielony komisyi akt odnoszący się do uchwalonego na Sejmie galicyjskim na posiedzeniu tegoż z d. 24. września 1868 na podstawie §. 19. ordynacyi krajowej wniosek na zmianę niektórych orzeczeń ustaw zasadniczych państwa ma być oddany komisyi konstytucyjnej z poleceniem zdania sprawy o treści tegoż i postanowienia odnośnych wniosków.

2) Wniosek Dra Ziemiałkowskiego i towarzyszy odpada, jako zbyteczny.

Wiedeń, d. 12. lutego 1869.

Pratobewera przewodniczący.
Dr. Kaiser sprawozdawca.

„P. Ll.“ donosi, że od kilku dni bawi we Wiedniu były rumuński minister finansów p. Steege, a to w tym celu, aby u wspólnego ministerstwa spraw zewnętrznych wyjednać te same koncesye dla sądownictwa konsularnego, jakie przyznane zostały Serbii. Odpowiedź kanclerza państwa nie miała być jednak bardzo pomyślną dla p. Steege. Hr. Beust miał zrobić uwagę, że Serbia przez swoje przyjacielskie stosunki z Austryą okazała się godną takiego ułatwienia, o Rumunii zas utrzymuje opinia publiczna, że nie liczy się ona bynajmniej do najlepszych przyjaciół Austryi i Węgier. Pan Steege oswiadczył, że roznoszone o Rumunii pogłoski są potwarzą, na co zrobił uwagę kanclerz, że chętnie temu wierzy, ale nie może działać wbrew opinii publicznej w Austryi. Chętnie zezwoli na te koncesye, skoro tylko zajdzie zmiana w opinii publicznej, do czego Rumunia sama najwięcej przyczynić się nie może. Układy nie zostały wprawdzie zupełnie przerwane, ale jaki będzie ich rezultat nie można wątpić.

August Trefort proponuje w dzienniku „Naplo“ aby sprzedać węgierskie dobra koronne. Pła-

cimy — powiada on — od naszego długu indemnizacyjnego 15,000.000 złr. procentów, a więc 7 do 8 procent; mamy zaś dobra państwa, które reprezentują znaczne kapitały, a nie dają więcej nad ½ albo ¼ procentów. Jestże to rozsądne gospodarstwo? Czyż nie byłoby stosownie sprzedać dobra, a uzyskane z tej sprzedaży sumy umorzyć, albo przynajmniej zmniejszyć dług indemnizacyjny? Ta operacya dałaby się nietylko łatwo przeprowadzić, lecz byłaby zarazem z wielką korzyścią dla finansów państwa, jak również dla naszych narodowych i ekonomicznych stosunków. W dzisiejszych okolicznościach znaleźliby się łatwo kapitaliści, którzyby przyjęli na siebie dobra państwa, sprzedaliby je pojedynczo i w ten sposób ściągniętoby obligacye indemnizacyjne. Propozycyę tę poleca August Trefort uwadze publiczności, może to być bowiem bardzo łatwo, że będzie o niej mowa przy najbliższych obradach nad budżetem, gdyż wydatków nie będzie nikt wstanie zniżyć, a do celów produktywnych potrzeba będzie jeszcze więcej pieniędzy niż dotąd.

W Dublinie odbyła się temi dniami wielka uczta urządzona przez Lorda Majora na cześć nowego wicekróla Earla Spancer. Kardynał Cullen był także zaproszony. Lord namiestnik odpowiadając na toast, przyrzekł popierać szczerze politykę prezydenta ministrów powołanego przez naród do steru. Dalej mówił, że postanowieniem jego jest zapatrywać się na sprawy irlandzkie z wyższego stanowiska i porozumiewać się z ludzmi wszelkich stanów i wyznań dla poznania różnicy zdań. Z przyjemnością widzi obok siebie głowę kościoła do którego należy większość ludności irlandzkiej i spodziewa się, że spory religijne wkrótce ustaną. Co do położenia Irlandyi mowca wspomniał z zadowoleniem, że liczba zbrodni tak socyalnych jak politycznych zmniejsza się, że depozyta w kasach oszczędności powiększają się coraz bardziej a wychodźtwo staje się coraz rzadszem. W dalszym toku mowy mówił o stosunkach rządu i ludu, o współczuciu Anglii dla Irlandczyków, które on szczególniej podziela, o polityce Gladstona. Nie zaprzecza, że są powody do zażaleń. Rząd jednak będzie postępował sumiennie i bezstronnie i spodziewa się, że w krótkim czasie zaradzi złemu.

Konferencya paryska w sprawie grecko-tureckiej, zbierze się znowu — jak donoszą dzienniki paryskie, dopiero po powrocie hr. Walewskiego, który to powrót odwlecze się prawdopodobnie aż do połowy przyszłego tygodnia. Półurzędowe dzienniki utrzymują, że po podpisaniu protokołu konferencyi dyplomatyczne stosunki pomiędzy Grecyą i Turcyą już przez to samo zostaną na powrót zawiązane. Dodatek do księgi żółtej, który ma zawierać akta odnoszące się do grecko-tureckiego sporu, ma być jak słychać z końcem przyszłego tygodnia wydany i będzie poprzedzony mesażem markiza Lavalette do obu izb. „Patrie“ utrzymuje, że p. Zaimis i jego koledzy zamierzali wystosować memoryał do konferencyi, ale zwrócono ich uwagę na to, że konferencya takiego pisma przyjąćby nie mogła, gdyż byłoby to pośredniem przypuszczeniem Grecyi do obrad konferencyi. „Memorial diplomat.“ zapewnia, że na postanowienie Króla Jerzego poddania się wyrokowi konferencyi, wpłynął głównie list Cesarza rosyjskiego ostrzygający, żeby Król żadnego nie stawiał oporu.

Dzienniki londyńskie z d. 10. b. m. nie otrzymały, żadnych nowych doniesień z Grecyi okrom jednej telegraficznej depeszy do „Morning Post“ datowanej d. 9. b. m. z Konstantynopola: „Grecy wysłali uzbrojone bandy, po 200 i 150 ludzi liczące, do Epiru i Tessalii. Turcy trzymają się zawsze na stanowisku odpornem.“ „Post“ sama poczytuje to doniesienie za małej wagi, ile że nie znajduje ono nigdzie potwierdzenia, i nie widzą w tem nic dziwnego, że Turcy w obec tak drobnej inwazyi, wszystkiego 350 ludzi, zachowują stanowisko odporne. „Ale tem niebezpieczniejszem — pisze „Post“ — wyda się nam położenie młodego króla Grecyi, którego zfanatyzowana ludność ateńska lada chwila wygonić może. Dla przyjaciół konstytucyjnego rządu nie mógłby się wydarzyć przykrzejszy wypadek. Możnaby bowiem zapytać, czy nie lepiej by było obalić w Grecyi rząd konstytucyjny i zaprowadzić na jego miejsce absolutną monarchię.“ W dalszym ciągu artykułu przypomina „Post“, że mocarstwa opiekuńcze zobowiązały się były w swoim czasie nie osadzać żadnego z członków rodzin swoich na tronie greckim. Na ostatku pisze „Post“: Na tę chwilę otrzymały niezawodnie angielskie i francuzkie statki na wodach greckich polecenie, żeby w danym razie nie odmawiały królowi Jerzemu schronienia i obrony. Nie chcemy jednak przypuszczać, żeby przyszło do tej ostateczności i spodziewamy się, że ateńscy politycy przyjmą program gabinętu Zaimis i zgodzą się z tem co jest nieuniknione.

Turcya poniosła bolesny cios. Podług doniesienia telegraficznego z Nissy zmarł tamże dnia 12. b. m. wieczorem Fuad Basza. Stan jego zdrowia uznali lekarze już przed czternastu dniami za bardzo niebezpieczny i nie robili odtąd żadnej nadziei polepszenia. Bezsprzecznie był Fuad Basza najzdolniejszym ze wszystkich teraźniejszych tureckich mężów stanu. Liczył 54 lat.

„Constitutionnel“ pisze: „Gaulois“ twierdzi, że zachowanie się Francyi względem Hiszpanii jest bardziej nieprzyjaźne jak przyjaźne, a na dowód tego przytacza środki poczynione w Paryżu przeciwko pożyczce miasta Madrytu. Nic nie jest mylniejszego jak podobne twierdzenie. Rząd cesarski okazywał zawsze swoje współczucie dla hiszpańskiego, pożyczka zaś madrycka dla tego nie była notowana na giełdzie, ponieważ syndykat ajentów wexlowych na to nie zezwolił. Wiadomo powszechnie, że syndykat ma do tego zupełne prawo. — Wszystkie dzienniki, popierające kandydaturę księcia Montpensier w Madrycie, chwytają się bardzo niezręcznej taktyki, drażniąc uczucie narodowe Hiszpanów. Głoszą, że rząd francuski ani słyszeć nie chce o tym pretendencie i wszelkich używa środków, aby jego wybór udaremnić. Pan Santa Anna, redaktor dziennika „Correspondencia“ a mówiąc nawiasem sekretarz tajny księcia, szczególnie się w tym względzie odznacza. Możemy jednak zapewnić, że rząd cesarski nie ma bynajmniej zamiaru mięszać się w sprawy hiszpańskie, że nie popiera żadnego pretendenta i uzna tego którego naród hiszpański wybierze, nie wyłączając księcia Montpensier, jeżeli na niego padnie wybór narodu.“

Dobrze zazwyczaj poinformowany madrycki korespondent „Timesa“ utrzymuje także, że plan utworzenia w Hiszpanii dyrektoryum nie ma nadziei być zrealizowanym. „Dyrektoryum — pisze tenże korespondent — byłoby bez władzy i bez wpływu, gdyż wykonawczą władzę musiałoby oddać ministerstwu, a tak wszyscy mężowie, posiadający większe znaczenie, jak np. Prim, woleliby być ministrami niż członkami dyrektoryum. Serano sprzykrzył już sobie troski rządu i nie utrzymałby się czas dłuższy na swojem stanowisku, gdyby nie zdołał wynieść na tron księcia Montpensier, co na drodze legalnej coraz trudniejszem staje się do osiągnienia. Rivero potrzebniejszy jest na innych stanowiskach, jako prezydent Kortezów, minister spraw wewnętrznych albo sprawiedliwości i wolałby chętniej każde z tych stanowisk niż czczą godność tryumwiru. Prim będzie się długo namyślał nim wypuści z rąk armię. Z tychto powodów zajmują się teraz innym planem. Ma być przy otwarciu Kortezów teraźniejszemu rządowi zawotowane podziękowanie w imieniu kraju i postawiony wniosek, żeby aż do dalszych w tym względzie postanowień pozostał na swojem dotychczasowem stanowisku. Aby to mogło przyjść do skutku, trzebaby przedsięwziąć puryfikacyę, gdyż kilku z członków prowizorycznego rządu, jak np. minister sprawiedliwości Ortiz i minister spraw zewnętrznych Sagasta, a po części także i minister finansów Figuerole podupadli bardzo w opinii publicznej. W końcu wspomina korespondent także o możliwości mianowanie Prima dyktatorem albo protektorem, gdyż mało jest nadziei, żeby sędziwy Espartero chciał przyjąć to stanowisko. Do tego byłby Prim oczywiście gotów, gdyż w tym razie posiadałby władzę mianowania ministrów i jenerałów podług własnej myśli i nie potrzebowałby się obawiać ani intryg, ani jawnej napaści.

„Constitutionnel“ pisze co następuje o obecnej sytuacyi Hiszpanii: „Nie ma już mowy o dyrektoryum, któreby miało rządzić przez cały czas trwania Kortezów. Opinia publiczna zajmuje się teraz pogłoskami o zlaniu się obu linij rodziny królewskiej. Gdyby te pogłoski okazały się prawdziwemi, to należałoby wnosić, że pomiędzy Izabelą a Don Karlosem przyszło do porozumienia. Exkrólowa abdykowała na korzyść swojego syna księcia Asturyi, który wstąpiłby na tron pod rejencyą Karlosa, a ten znowu ze swojej strony zrzekłby się swoich praw do tronu. Salickie prawo byłoby tak przywrócone napowrót, a kombinacya ta miałaby tę korzyść, że zbliżyłaby obie frakcye monarchiczne i wzmocniłaby siły mężów umiarkowanych, dążących do wyswobodzenia Hiszpanii z anarchii, która jej coraz bardziej zagraża.

„Union“ zbija pogłoski o połączeniu się Izabelistów z Karlistami jako zupełnie nieuzasadnione. Legistymistyczny ten dziennik pisze co następuje: „W ciągu miesiąca stycznia na wezwanie Izabeli de Bourbon konferował kilkakrotnie książę Madrytu ze swoją kuzyną i projektowano wspólnie plany pojednania się familijnego, ale o zlaniu się obu linii nie było mowy. Możemy upewnić, że Don Karlos więcej niż kiedykolwiek zdecydowany jest teraz nie robić żadnych ustępstw ani z zasad swoich politycznych, ani też z praw swoich do tronu.“

Kronika.

(Walne zgomadzenie c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego) na posiedzeniu w d. 11. b. m. uchwaliło przez aklamacyą następujący adres do księcia Leona Sapiehy marszałka krajowego.

„Jaśnie Oświecony Książę!

Miłość ojczyzny i praca dla dobra publicznego jest zarówno obowiązkiem jak i najpiękniejszą cnotą obywatelską, zasługującą na cześć narodu. Cnót tych w życiu publicznem Mości Książę mnogie dałeś dowody. Gdziekolwiek rzucić okiem w dziejach materyalnego rozwoju naszego kraju, na każdej tam karcie zapisane jest imię Twoje. Najważniejsze instytucye, będące podstawą pomyślności kraju, Tobie Książę głównie byt swój zawdzięczają. Do rzędu tych instytucyi należy i nasze Towarzystwo gospodarskie. Ty Mości Książę byłeś jego założycielem i przez długie lata czynnym kierownikiem. Pod Twojem przewodnictwem wzmogło się ono w siły i przetrwało ciężkie czasy ucisku. Tobie również zawdzięcza byt swój szkoła Dublańska, przynosząca już dzisiaj krajowi pożyteczne istnienia swego owoce. A nie tylko jej założycielem, lecz zarazem byłeś Książę jej najpotężniejszym filarem i najhojniejszym opiekunem. Utrzymując ją przez długi czas w znacznej części własną hojnością, zachowałeś tym sposobem Zakład będący ogniskiem światła dobroczynnego w kraju.

Mości Książę! Są to czyny, za które kraj winien Ci wdzięczność, czyny głęboko zapisane w pamięci i uczuciu Twych współobywateli. Towarzystwo gospodarskie mając sobie za chlubę posiadać w swem gronie tak wysoce zasłużonego męża, ma zaszczyt mianować Cię, JO. Książę, honorowym członkiem galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego, w miłem przekonaniu, iż dopełniając obowiązku uznania Twych czynów, staje się tłómaczem powszechnego uczucia. Przyjm Mości Książę wyrazy najwyższej czci, jaką Towarzystwo nasze darzy zasługę obywatelską.“

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny i znieważenie religii. Dnia 11. b. m. stawał przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Stenzel, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Buszak). Piort Zwierzchowski, urlopnik pułku Mazuchelli, z Woli wielkiej pod Lubaczowem, 28 l., ob. gr. kat. Oskarzenie opiewa: W kwietniu odwidzał gr. kat. proboszcz w Lipsku, ubrany w stule i z krzyżem w ręce, parafian swych w Wielkiej Woli, a idac z chaty do chaty, życzył każdemu wesołych świąt wielkanocnych, i odprawiał przepisane modlitwy. Na ulicy przyczepił się do jego fury nieco podpity Zwierzchowski, i wygadywał na księdza, w skutek czego tenże uderzył go biczem, by go tym sposobem od fury odpędzić. Rozgniewany Piotr Z. Z. czekał na podwórzu Jędrzeja Głaza, w którego domu ksiądz odprawiał modlitwę, a gdy ksiądz wyszedł, natenczas Piotr Z. łżąc księdza, zamierzył się drążkiem na niego, zdarł z niego stułę, i wydarł mu z ręki krzyż, poczem go przytrzymano i wójtowi oddano.

Tego samego dnia wieczorem groził Zw. przed chatą Franciszki Jaremowej, która go do chaty puścić nie chciała, zabiciem, usiłując zarazem drzwi wysadzić, co mu się jednak niepowiodło. Franciszka Jaremowa jednak, obawiając się jego groźby rozebrała prędko część ściany od sieni i uciekła z chaty. poczem Zw., wyłamawszy okno, dostał się do chaty i zabrał tam rzeczy wartości 1 złr. Zwierzchowski skazany na 7 miesięcy ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 14 miesięcy), przyjął wyrok.

(Nadesłane.)

Nadanie honorowego obywatelstwa. Rada gminna miasta Glinian nadała honorowe obywatelstwo c. k. sędziemu powiatowemu Jaśnie Wielmożnemu baronowi Karolowi Battaglia de Sopra Monte-Ponte Alto, zawdzięczając mu sumienność w sprawach publicznych, niemniej panu Pawłowi Soleckiemu c. k. kwieskowanemu aktuaryuszowi za gorliwe wspieranie praw gminy, i doręczając im dotyczące dyplomy podaje to do publicznej wiadomości.

Gliniany 10. lutego 1869.

Sprostowanie.

W wczorajszym numerze naszej Gazety, w artykule Wyciąg z protokołów 7. posiedzenia Rady szkolnej krajowej zaszło kilka omyłek drukarskich

które niniejszem prostujemy a mianowicie: w szpalcie pierwszej, wiersz 5. od dołu, zamiast do używania po gminach, powinno być „po gimnazyach“, w szpalcie drugiej, wiersz 4. od góry, zamiast Dra. M. Meininga gramatyka łacińska powinno być „Meiringa“.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. lutego.

Hotel George: PP.: Hr. Potocki M., z Zatora. — Hr Zamojski St., z Wysocka. — Fuchs T., z Krystynopola — Hernslät ter Józef, Rosyi. — Zachariasiewicz Felix, c. k. rotm., z Gródka.

Hotel europejski: Christiani-Grabieński Hen., z Przybyszówki.

Hotel Langa: Hr. Cigala-Fulgosi L., z Wiednia.

Hotel angielski: Bobrownicki Ign., z Staromieścia. — Cukier R., z Chorośnic. — Younga B., z Prosinowa. — Obertyński K., z Udnowa. — Słonecki Z., z Izowic. — Urbański Wł., z Mostarowic. — Gładyszowski E., Dr. med., z Wiednia.

Hotel podolski: Glixelli T., z Chodorkowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. lutego.

PP.: Hr. Stecki A., do Środopolec. — Brzozowski W., do Górnej Łeki. — Czajkowski A., do Bóbrki. — Kosowicz W., do Uherec. — Lipski Fr., do Krasnego. — Szymonowicz A., do Krzywołuk. — Winnicki L., do Wierzbicy. — Wyndham W., ang. kap., do Kujdanic. — Barański St., do Radłowic. — Bilski A., do Motycz. — Falkowski M., do Głuchowa.

TEATR.

Dziś: (przedst. niem.) **„Die Stumme von Portici“**, wielka opera w 5 aktach.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. lutego 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.65	+ 1.0	89	PdZ. b. s.	10
2. god. po poł.	323.94	+ 1.2	84	„ „	6
10. god. wiecz.	324.91	+ 1.1	79	— „	10

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Ukuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 15. lutego.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	216	25	217	25
Akc. kol. lw.-czer.	181	25	181	25	181	—	181	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	85	50	86	25
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k.	—	—		—	81	35	81	85
Listy z T. kr. gal. w. a.	—	—	—	—	77	50	78	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	40	91	—
gal. zakł. kre. włośc.	—	—	—	—	90	—	91	50
Oblig. ind. gal.	70	20	70	20	70	—	70	50
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—	98	—	98	60
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	93	25	94	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	78	—	78	50
detto dtto II. „	—	—	—	—	84	75	85	50
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	60	5	67
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	68	5	73
Napoleondor	—	—	—	—	9	70	9	80
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	76	9	88
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	83	1	88
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	64	1	65
Kam. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	79	1	80
Srebro	—	—	—	—	118	75	119	75

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. lutego 1869.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar
	(Za 100 zł.)	
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	67 —	67 20
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	73.—	73.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	76.—	77 —
Metaliki po $4^1/_2$%	55.25	55 75
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	195.75	196 25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	195 50	196 —
Przez. do wyl. z r. 1854	89 50	90.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	96.50	96 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	100.—	101 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	122 40	122 60
Renty Como po 42 lir. aust.	23 —	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar
Niższej Austryi	89 —	89.50
Czech	91.75	92.50
Węgier	78 75	79 25
Galicyi	69 75	70 50
Siedmiogrodu	75.—	75 50
Bukowiny	69 75	70 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1865 po 7%	101.—	101 50

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	692.—	694 —
Zał. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	277 80	278 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	764.	768 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. szt.) z wpłatą 30%	269 —	270 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2245	2250 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	318.25	318.75
Płud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	224 50	225 —
Kolei cesarz. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	179 50	180 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	217 —	217.50
Lwowsko-czernow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	179.—	180 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	619.—	621.—
Akcye banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	82.—	—.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar
	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	97 25	97 75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77 —	77.50
Galic. banku hyp. po 6%	90 50	—.—
Czesk. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	92 50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Niż. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106.75	107.25

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	92 7	93 —
„ „ półn. po 100 zł. w. a.	90 50	91 —
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr (za 100 złr)	98.—	98.25

3. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	164.50	165 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97 50	98.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35 —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „	41 50	42 —
Palfiego „ 40 „ „	35 —	35 50
Clarego „ 40 „ „	36.—	37 —
St. Genois „ 40 „ „	32.50	33 50
Windischgrätza 20 „ „	21 —	22 —
Waldsteina 20 „ „	24.50	25 50
Keglevicha „ 10 „ „	15. —	15 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16. 0

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101.40	101 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101 50	101 65
Hamburg za 100 M. B.	89 45	89.55
Londyn za 10 ft. szt.	121 35	121 45
Paryż za 100 fr.	48.30	48 35

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto pełnej wagi	5 70$^1/_2$	5.71$^1/_2$
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.69$^1/_2$	9.70$^1/_2$
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	118.75	119.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15 lutego	złr	kr.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	—
„ „ z procentami z maja i listopada	62	—
„ „ w srebrze	67	70
Losy z 1860 roku	97	40
Akcye banku wiedeńskiego	737	—
„ „ kredytowego	289	40
Londyn 10 funtów szterlingów	121	90
Srebro	119	50
„ towarem	—	—
Dukat po jed. rzezy	5	73

DZIENNIK URZĘDOWY.

(352) **Ogłoszenie.** (1)

Nro. 310. W skutek zaprowadzenia nowej waluty w państwie austryackiem najwyższym patentem z dnia 27. kwietnia 1858, rozpoczęła Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego od 1. stycznia 1861 zamiast Listów zastawnych na mon. konw. opiewających, wydawać listy zastawne na walutę austryacką opiewające, ogłaszając przez pisma publiczne, iż dla ściągnięcia z obiegu listów dawnych, mieniać będzie kasa Towarzystwa kredytowego stronom zgłaszającym się bezpłatnie dawne listy zastawne na nowe, a to większe kwoty w stosunku jak 2000 złr. m. k. do 2100 złr. w. a., mniejsze zaś przez wyrównanie wewnętrznej wartości jednych i drugich stosownie do każdoczesnego kursu.

Pomimo wielokrotnych przypomnień przez pisma publiczne rzeczonego ogłoszenia, pozostaje jeszcze znaczna ilość listów zastawnych na mon. konw. opiewających w obiegu; byłoby zaś bardzo pożądanem ze względu, że to manipulacyę Dyrekcyi Towarzystwa kredytowego tak wewnętrzną jak zewnętrzną utrudza, tudzież niepotrzebne koszta przy trzeciem wydaniu kuponów za sobą pociąga, ażeby te dawne listy zastawne ostatecznie z obiegu ściągnięte zostały; wzywa przeto Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego niniejszem wszystkich posiadaczy listów zastawnych na mon. konw. opiewających, aby takowe w jak najkrótszym czasie na listy zastawne na wal. austr. opiewające mieniać raczyli, a to w kasie Towarzystwa kredytowego, lub w domach handlowych p. Kirchmajera w Krakowie, p. Kendlera w Wiedniu, p. G. Mamrotha w Poznaniu, lub p. Kronenbergera w Warszawie, które tę wymianę jak dotąd bezpłatnie uskuteczniać będą.

Dla następujących listów zastawnych przypada teraz trzecie wydanie kuponów: Listy zastawne z datą 1. stycznia 1849:

Ser. I. od 170 do 172 włącznie, — Serya III. 6283 do 6519 włącznie; Serya IV. od 2004 do 2327 włącznie, — Ser. V. od 4659 do 5321 włącznie.

Z datą 1. lipca 1849:

Ser. III. od 6546 do 7061 włącznie;
Ser. IV. od 2333 do 2599 włącznie;
Ser. V. od 5322 do 6308 włącznie.

Od Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego.

Lwów, dnia 1. lutego 1869.

(351) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1035. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż według uchwały tutejszo-sądowej z dnia 20. maja 1868 L. 7754 na podstawie kwitu przez Teresę Szuro w Tarnowie 23. grudnia 1864 wystawionego, wyextabulowanie sumy 850 złr. w. a. w stanie biernym realności pod L. k. 113 i 114 w Tarnowie położonych na rzecz Teresy Szuro ut dom. 12. pg. 60. n. 10. on. i d. m. co. pg. 66. n. 10. on. zaintabulowany, z tegoż stanu biernego powyższych realności zarządzone zostało.

Ponieważ życie i miejsce pobytu p. Teresy Szurowej a względnie jej spadkobierców nie są wiadome, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tejże, tutejszego adwokata Dra. Bandrowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Stojałowskiego na kuratora, któremu pomieniona uchwała doręczoną została.

Przypomina się p. Teresie Szuro, względnie jej sukcesorom niniejszym edyktem, ażeby potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub innego obrońcę obrali, ogólnie do zastrzeżenia swych praw przepisane środki użyli, inaczej z zaniechania tego wynikające skutki sami sobie przypisać muszą.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. stycznia 1869.

(355) **Edict.**

Nro. 1350. Das k. k. Landes- als Handelsgericht in Krakau hat am heutigen Tage die Eintragung der von Nathan Ferber betriebenen Spiritushandlung in Krakau und der von ihm selbst zu zeichnenden Firma „N. Ferber“ in das Register für Einzelnfirmen bewilligt und dem Registerführer diese Eintragung verordnet.

Krakau, am 3. Februar 1869.

(353) **Kundmachung.** (1)

Nr. 67678. Wegen Sicherstellung der Deckstoff-Lieferung für das 4/4 der 1. die 2., 3., 4 und das 1/3 der 5 Meile der Przemyśl-Chyrower Strasse für die Jahre 1869 und 1870 wird auf den 22. Februar d. J. eine neuerliche Offerten Verhandlung bei der Przemyśler k. k. Bezirpshauptmannschaft, bei welcher der bezügliche Kostenüberschlag und die Bedingnisse während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden können, ausgeschrieben.

Das für das Jahr 1869 zu liefernde Deckstoff-Quantum beträgt 1110 Viertel-Kubikklafter mit dem Fiskalpreise von 2207 fl. 70 kr. ö. W.

Diejenigen, welche diese Lieferung ganz oder theilweise übernehmen wollen, werden aufgefordert, ihre vorschriftsmäßig ausgefertigten, mit dem Vadium belegten Offerte am genannten Tage während der gewöhnlichen Amtsstunden bei dieser k. k. Bezirkshauptmannschaft zu überreichen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg am 2. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 67678. Dla zabezpieczenia dostawy materyału kamiennego na przestrzeni 4 ćwierci 1 mili, całej 2., 3. i 4tej mili, tudzież jednej ćwierci 5tej mili gościńca Przemysko-Chyrowskiego na lata 1869 i 1870, odbędzie się na dniu 22. lutego r. b. ponowna licytacya ofertowa w Przemyskiem c. k. starostwie powiatowem, gdzie też dotyczący kosztorys i warunki w ciągu zwyczajnych godzin urzędowych przeglądane być mogą.

Mająca być dostarczoną na rok 1869 ilość materyału kamiennego wynosi 1110 ćwierci sążnia sześciennego w cenie fiskalnej 2207 złr. 70 c. w. a.

Chcących objąć tę dostawę w całości lub częściowo wzywa się, ażeby swoje ułożone podług przepisu i w 10 proc. wadyum opatrzone oferty wnieśli wspomnionego dnia w ciągu zwyczajnych godzin urzędowych do rzeczonego c. k. starostwa powiatowego.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 2. lutego 1869.

(348) **Kundmachung.** (1)

Nr. 885. Das k. k. Handelsministerium und das königl. ungarische Ministerium für Landwirthschaft, Industrie und Handel laut hohen Erlaßes vom 31. December v. J. Z. 23256-4113 das dem Carl Schröter auf die Erfindung einer Wollstoff-Imprägnir-Maschine unterm 14. November 1865 ertheilte ausschließende Privilegium auf die Dauer des vierten Jahres zu verlängern befunden.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 3. Februar 1869.

(327) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 780. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni. iż p. Zofia Grabczyńska i Ludwika Krasuska, właścicielki części dobr Łowczów i Piotrkowice z przyległościami przeciw Stanisławowi Krosnosielskiemu i Karolinie z Nestorowiczów Miłkowskiej, tudzież na wypadek śmierci, przeciw ich spadkobiercom o extabulacyę sum 315 złr. 40 kr. w. w. i 157 złr. 50¼ kr. a. w. z procentami ze stanu biernego części dóbr Łowczów i Piotrkowice z przyległościami skargę wniosły i o pomoc sądową prosiły, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 5. marca 1869 o godzinie 10tej zrana wyznaczony został.

Ponieważ życie i pobyt zapozwanych Stanisława Krasnosielskiego i Karoliny z Nestorowiczów Miłkowskiej, ewentualnie ich spadkobierców nie są wiadome, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Hoborskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Stojałowskiego na kuratora. z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczoym czasie albo się osobiście stawili. albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sadowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane srodki użyli. inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 21. stycznia 1869.

(335) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 6057. Ces. król. sąd obwodowy Rzeszowski podaje edyktem tym do wiadomości publicznej. iż na żądanie p. Maryi Magierowskiej dozwolona została na zaspokojenie jej należytości 210 złr. w. a. z procentem 5% od 17go marca 18(6)3 wstecz rachując, i dalej aż do czasu zapłaty bieżącem, i na zaspokojenie kosztów przyznanych sprzedaż przymusowa połowy realności pod Nr. 370 w Rzeszowie położonej. do spadkobierców Szymona Sttzeleckiego należącej, która w tutejszym c. k. sądzie na dniu 4go marca 1869 r. o godzinie 10tej zrana pod warunkami następującemi przedsięwziętą zostanie:

1) Za cenę wywoławczą wyznacza się cena niżej szacunku w kwocie 3000 złr. w. a.

2) Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyą kierującej jako wadyum kwotę 300 złr. w. a., t. j. 10% ceny wywołania w gotówce albo papierach rządowych, lub publicznych listach zastawnych kurs na giełdzie lwowskiej mających, w wartości kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej wyszczególnionego.

3) Po ukończeniu licytacyi wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, zaś innych licytujących zwrócone zostanie.

4) Akt oszacowania. extrakt hypoteczny i warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O rozpisaniu tej licytacyi uwiadamia się strony interesowane i wierzycieli hypotecznych, z miejsca pobytu znajomych, do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu nieznajomych, równie tych, którymby uchwała obecna, lub poźniej zapaść mające uchwały doręczone być nie mogły, do rąk postanowionego dla tychże kuratora p. adwokata Reinera, któremu p. adwokata Geislera za substytuta się nadaje.

Rzeszów, dnia 30. grudnia 1868.

(336) **Edykt.** (3)

Nr. 670. Ces. król. sad obwodowy Tarnowski rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności domu hurtownego J. G. Schuller et Comp. w kwotach 5000 złr. w. a. z pn., 8000 złr. w. a. z pn., 6000 złr. w. a. z pn. z większej sumy 8000 złr. w. a. pochodzących. i 5% odsetek od reszty 2000 złr. za czas od 2. października 1853 do 1. sierpnia 1857 z pn., 7600 złr. w. a. z pn. ut Dom. 200, pag. 127 n. 101 on., Dom. 200, pag. 129 n. 113 on. i dom. 200, pag. 130 n. 118 on. zahypotekowanych. i nareszcie 3200 złr. w. a. z pn. przeciw p. Henryce hr. Kuczkowskiej wygranych, trzeci termin do przymusowej sprzedaży dobr Czarna w powiecie Pilźnieńskim położonych, według dom. 200, pag. 120 n. 19 haer. i pag. 121. n. 21 haer. p. Henryki hr. Kuczkowskiej własnością będących, na dzień 17. marca 1869 o godzinie 10tej rano, która się w c. k. sądzie obwodowym Tarnowskim pod następującemi warunkami odbędzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w ilości 39.455 złr. 50 kr. w. a. — Gdyby jednak nikt tej ceny nie ofiarował, natenczas dobra te także poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedane będą.

2. Dobra te sprzedaje się ryczałtem, przezco nabywcy żadnej rękojmii i żadnego wynagrodzenia za możebny ubytek nie zastrzega się, jednakże bez wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze.

3. Chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 20tą część wartości szacunkowej w okrągłej ilości 2000 złr. w. a. jako zakład albo w gotówce, albo w c. k. austr. rządowych, albo indemnizacyjnych obligacyach, albo w listach zastawnych galic. stanowego Towarzystwa kredytowego z niezapadłemi kuponami i talonami, jednakowoż podług ostatniego w Gazecie urzędowej Lwowskiej umieszczonego kursu, nieprzewyższającego tychże wartość nominalną, albo nareszcie do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który to zakład kupiciela do depozytu złożonym. innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym zostanie.

10. Wyciąg tabularny i akt oszacowania w registraturze tutejszej przejrzeć wolno.

O tem rozpisaniu zawiadamia się strony i hypotekowanych wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych i wszystkich tych, którzyby po 18. lipca 1868 do tabuli krajowej weszli, tudzież tych, którymby uchwała licytacyjna wcale nie, albo zapoźno lub z jakiejkolwiek innej przyczyny doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego już do tej i wszystkich następnych czynności kuratora w osobie pana Dra. Hoborskiego z substytucyą p. Dra. Jarockiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów. dnia 4. lutego 1869.

(339) **Edict.** (3)

Nro. 2103. Vom Zassower k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der dem Abraham Moses Kaufmann mit dem h. g. Vergleiche vom 18. April 1864 Z. 790 zuerkannten, von der größeren Summe von 800 fl. öst. W. herrührenden Restforderung pr. 520 fl. öst. W., dann der Executionskosten pr. 5 fl. 87 kr., 5 fl. 23 kr., 6 fl. 62 kr. öst. W. die executive Feilbietung der, der Solidarschuldnerin Theofila Wolińska laut Lib. Dom. I. n. 2 haer., pag. 237 eigenthümlich gehörigen, in Radomyśl sub Nr. 192 gelegenen Realität in zwei Terminen, am 5. März 1869 und am 8. April 1869 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungspreis pr. 1500 fl. öst. W. angenommen, und es wird diese Realität beim 1ten und 2ten Termine nur um den Schätzungswerth oder über denselben hintangegeben werden.

Sollte weder beim 1ten noch beim 2ten Termine für die Realität soviel, als die Schätzung beträgt, gebothen werden, so wird den §§ 148, 152 G. O. gemäß, zur Vornahme der Hypothekargläubiger wegen Feststellung der erleichternden Bedingungen eine Tagfahrt auf den 8. April 1869 um 3 Uhr Nachmittags festgesetzt.

2. Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginn der Licitation 10% obenerwähnten Schätzungswerthes im Betrage von 150 fl. öst. W. im Baaren, oder mittelst Staatspapieren, oder galiz. ständischen Pfandbriefen nach dem letzten in der Lemberger Zeitung bestimmten Courswerthe zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches Angeld dem Ersteher zurückbehalten, den übrigen Licitanten aber gleich nach der Feilbietung rückgestellt werden wird.

Die weiteren Bedingungen, der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden beide Streittheile, dann die Hypothekargläubiger Johann Dobrowolski, Hersch Neustadt und Ester Siegel zu eigenen Händen, diejenigen aber, welche erst nach dem 2. Juni 1868 an die Gewähr gelangen würden, oder denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den in der Person des Hrn. Franz Kosturkiewicz bestellten Curator und durch Edict verständigt.

Zassów, den 18 October 1868.

(337) **Obwieszczenie.** (3)

L. 6353. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Leona Hołdowicza przeciw Salomei Jaworskiej a Mikołajowi Kałapun odstąpionej sumy 895 zł. 46 kr. k. m. z procentami po 5proc. od sta od dnia 8. września 1857 bieżącemi kosztami egzekucyi ilości 9 zł. 93 kr. w. a. i 20 zł. 68 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 89 na Łanach w Stryju do masy spadkowej ś. p. Salomei Jaworskiej należącej w trzech terminach, to jest: dnia 4. marca 1869, 8. kwietnia 1869 i 13. maja 1869 każdego czasu o godzinie 9tej zrana przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania przyjmuje się wartość realności według detaksacyi sądowej na dniu 15. maja 1868 przeprowadzonej kwotę 786 zł. 10 kr. w. a., a chęć kupna mający ma złożyć przed rozpoczęciem licytacyi na zapewnienie ścisłego dotrzymania warunków licytacyjnych kaucyą wynoszącą 10proc. ceny wywołanej gotówką lub w papierach wartościowych kurs prawny mających, która najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, reszcie zaś zaraz po skończonej licytacyi zwróconą zostanie.

Resztę warunków licytacyi w tutejszej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 14. stycznia 1869.

(340) **Obwieszczenie.** (3)

L. 28. Wydział Tarnopolskiej Izby adwokatów donosi, iż p. Dr. Henryk Max, adwokat w Jaworowie i p. Dr. Emil Sternklar, adwokat w Rohatynie przenieśli z dniem 1. stycznia 1869 swą siedzibę w okręg c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z stałem mieszkaniem w Tarnopolu; zaś p. Dr. Leon Rappaport adwokat w Tarnopolu przeniósł siedzibę swą z dniem 1. stycznia b. r. do Lwowa; a zatem w myśl §. 21. ust. adw. z dn. 6. lipca 1868 l. 96. Dz. p. p. zmianę powyższą siedzib pp. adwokatów: Henryka Maxa. Emila Sternklara i Leona Rappaporta podaje się do publicznej wiadomości.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Tarnopol, dnia 4. lutego 1869.

(334) **Edykt.** (3)

L. 1120. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Teklę z Kromerow Wołowską co do życia i miejsca pobytu niewiadomą a w razie jej śmierci również niewiadomych tejże spadkobierców, że przeciw im wytoczonym został na dniu 21. stycznia 1869 l. 1120 pozew p. Wincentego Widarakiewicza imieniem i jako opiekuna małoletniego Józefa Podolskiego o orzeczenie, iż suma 3000 złp. w stanie biernym resztującego szacunku na realności pod l. 268 Gm. II. w Krakowie w poz. 8. ciw. intabulowanego na rzecz Tekli z Kromerów Wołowskiej w poz. 9. on. intabulowana, w skutek przedawnienia zgasła, że zatem ze stanu biernego tego resztującego szacunku ekstabulowaną a z tabeli płatniczej co do rozdziału ceny kupna zapadłej, eliminowaną być ma, i że w załatwieniu tego pozwu wynaczonym został termin do ustnej rozprawy na dzień 14. kwietnia 1869 godzinie 10. rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanej Tekli z Kromerów Wołowskiej lub tejże sukcesorów nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych tutejszego adwokata pana Dra. Koreckiego z substytucyą p. Dr. Geisslera kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy o postępowaniu ustnem w Galicyi obowiązującem przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli. lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi krajowemu doniesli, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony srodków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 1. lutego 1869.

(333) **Edykt.** (3)

L. 2645. C. k. Lwowski sąd krajowy p. Albina Bielskiego zawiadamia, że przeciw niemu pp. Florenty Hermann. Lucyan Hermann, Kamila Onyszkiewicz i Laura Nanowska dnia 16. stycznia 1869 do l. 2645 wnieśli pozew o wykreślenie obowiązku Karoliny Hermanowej zapłacenia Albinowi Bielskiemu sumy 1000 złp. ze sumy 55 duk. hol. i 2 zł. 30 kr. dla Karoliny Hermanowej wedle art dzien. 2250-838 księgi depoz. główn. H. I. fol. 107. L. G. w tutejszym depozycie sądowym złożonej, w skutek którego termin do ustnej rozprawy na dzień 16. marca 1869 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego p. Albina Bielskiego jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla niego, a w razie śmierci dla jego spadkobierców z życia i miejsca pobytu nieznanych na jego koszt i niebezpieczeństwo za kuratora tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Skałkowskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Wolskiego ustanowił, z którym ta sprawa podług ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującego przeprowadzona będzie.

Zaleca się przeto pozwanemu, aby na powyższym terminie osobiście się stawił, lub potrzebne dowody ustanowionemu zastępcy udzielił albo innego zastępcę sobie obrał i sądowi go oznaimił. w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne środki prawne użył, inaczejby skutki zaniedbania wynikłe sobie sam przypisać musiał.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. stycznia 1869.

(325) **Obwieszczenie.** (3)

L. 3721. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadaczy wekslu z daty Lwów 10. listopada 1868 na sumę 500 zł. w. a. przez Tadeusza Uziębłę wystawionego przez Wiktoryę Uziębłę akceptowanego, na Ignacego Bochnaka żyrowanego we Lwowie 20. grudnia 1868 płatnego, ażeby go w przeciągu dni 45ciu sądowi tem pewniej przedłożyli i prawa swe do posiadania go tem pewniej wykazali, ile że w razie przeciwnym za nieważny uznany będzie.

Lwów, dnia 27. stycznia 1869.

(359) **Edykt.** (1)

Nr. 2680. W skutek podania Franciszka Bugaja z Byszyc de praes. 31go października 1868 do L. 2680 o uznanie Jadwigi z Bugajów Bugajowej. matki jego, w celu przeprowadzenia pertraktacyi spadku po tejże pozostałego, za zmarłą, wzywa niniejszem ogłoszeniem c. k. sąd powiatowy jako instancya do przeprowadzenia pertraktacyi tego spadku powołana każdego, aby cokolwiekby mu o miejscu, czasie i sposobie śmierci tejże, która już przed 40 lat nastąpić miała, Jadwigi z Bugajów Bugajowej wiadomem jest, w przeciągu 3 miesięcy od dnia 1go odbicia tegoż ogłoszenia w Gazecie urzędowej Lwowskiej sądowi, albo tejże kuratorowi p. Ludwikowi Łapińskiemu, c. k. notaryuszowi w Wieliczce doniosł.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 27. listopada 1868.

349) **Kundmachung.** (2)

Nr. 5322. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Brzeżan, Tarnopoler Finanzbezirkes, mit welcher auch der Klein-Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 80 Gulden öst. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschließlich 18ten März 1869 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1868:

an Tabak	39182 fl. 40 kr.
an Stempelmarken	7082 „ 74 „
Zusammen	46265 fl. 14 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitations-Bedingungen, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 6. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 5322. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Brzeżanach w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Tarnopolu, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 80 zł. w. a. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 18. marca 1869 godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1868, mianowicie:

w tytuniach	39182 zł. 40 kr.
w markach stemplowych . . .	7082 „ 74 „
Razem	46265 zł. 14 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jako też wykaz dochodu, przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnopolu, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcyi krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 6. lutego 1866.

(347) **E d y k t.** (2)

Nr. 20099. Ces. król. sąd krajowy Krakowski wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia kwoty 2475 złp. w monecie grubej, srebrnej, polskiej, z procentem po 5% od dnia 1go lipca 1854, na zasadzie ugody sądowej dnia 10. czerwca 1868 zawartej, dnia 11go czerwca 1868 do L. 10154 do sądu krajowego w Krakowie wniesionej, p. Jakóbowi Lublinerowi od Józefy Okońskiej należącej się, tudzież na zaspokojenie kosztów w kwotach 6 złr. 16 kr. i 15 złr. 7 kr. w. a. przyznanych, egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności pod L. 27 Gm. VIII. (30 Gm. VI.) w Krakowie położonej, według ks. głównej Gm. VI. vol. nov. 2, pag. 611 n. 7 haer. p. Józefy Okońskiej własnej, w dwóch terminach, to jest dnia 4. marca i dnia 1. kwietnia 1869 o godzinie 10tej rano w c. k. sądzie krajowym w Krakowie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa połowy tej realności w kwocie 722 złr. 30 kr. w. a., niżej której ta połowa realności w owych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytowaniem jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 73 złr. w. a. w gotówce, lub w obligacyach publicznych austr., lub w listach zastawnych galic. z bieżącemi kuponami i talonami, ktore to papiery według kursu w ostatnim numerze Gazety Lwowskiej wykazanego, nigdy jednak wyżej wartości nominalnej, obliczone będą.

3. Gdyby w powyższych dwóch terminach nikt nawet ceny szacunkowej nie dawał, na ten wypadek do przesłuchania wierzycieli w celu ustanowienia warunków sprzedaż ułatwiających wyznacza się termin na dzień 1. kwietnia 1869 o godzinie 4tej po południu z tem dołożeniem, że wierzycieli niestawający większości stawających doliczeni będą.

Inne warunki, akt szacunkowy i wykaz hypoteczny w registraturze sądu krajowego w Krakowie przejrzane lub w odpisie powzięte być mogą.

O tej licytacyi zawiadomieni zostają wszyscy wieerzyciele hypoteczni, a to z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu i z życia niewiadomi, mianowicie Franciszka Górska, dalej te, z nazwiska niewiadome osoby, któreby z powodu uczynionych przez Józefa Górskiego ostatniej woli rozporządzeniem dtto. 12. września 1840 legatów: „na pogrzeb i na mszę zaraz po zgonie“ do sum na realności Nr. 27 Dz. VIII. (30 Gm. VI.) w Krakowie n. 7 on. na rzecz Józefa Górskiego hypotekowanych jakieś prawo mieć mogły, tudzież ci wierzyciele hypoteczni, którzyby po 2. września 1868 na hypotekę sprzedać się mającej połowy realności Nr. 27 Dz. VIII. (30. Gm. VI.) w Krakowie, weszli, lub którymby rezolucya licytacyę tę rozpisująca należycie doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Schönborna z substytucyą p. adwokata Dr. Koreckiego im ustanowionego i przez edykta.

Kraków, dnia 31. grudnia 1868.

(343) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 93. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu miejs. deleg. w Samborze odbędzie się w celu zaspokojenia wywalczonej przez Jędrzeja i Katarzynę Tessaków sumy 100 złr. w. a. wraz z odsetkami po 4% od dnia 18. kwietnia 1863 bieżącemi, i przyznanemi kosztami sporu w ilości 5 złr., tudzież kosztami egzekucyi w ilości 2 złr. 87 kr., 6 złr. 52 kr. poprzednio, a 10 złr. 11 kr. w. a. niniejszem przyznanemi, przymusowa wyprzedaż gruntu pod Nr. kons. 107/158 w gromadzie średniej położonego, 2½ zagonów szerokiego, a ciągnącego się od zagumienia przez 4 stajania aż do gruntu Wasyla Kuszczaka, między gruntami Jana Janczyka z jednej a Jana Mańki z drugiej strony, do dłużniczki Maryanny 1go małżeństwa Metech 2go Dziedzic należącego, w trzech terminach, mianowicie na dniu 25. lutego 1869, na dniu 18. marca 1869 i na dniu 22. kwietnia 1869 o godzinie 11tej przed południem pod następującemi warunkami:

1. Jako cena wywołania ustanawia się cena szacunkowa 120 złr. w. a.

2. Chęć kupienia mających mają przed rozpoczęciem licytacyi 20 złr. w. a. w gotówce jako wadyum złożyć, które to wadyum nabywcy w cenę kupna wliczonem i w tym celu zatrzymanem, innym zaś licytantom zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

3. Przy pierwszym i drugim terminie tylko powyżej lub przynajmniej za cene szacunkową, w trzecim zaś i poniżej onej realność ta sprzedaną będzie.

4. Nabywca jest obowiązany pierwszą połowę ceny kupna, wliczywszy wadyum zatrzymane zaraz po ukończeniu licytacyi na ręce sędziego oną kierującego, drugą zaś połowę w przeciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia jemu uchwały sądowej licytacyę zatwierdzającej bezpośrednio na rzecz Jędrzeja i Katarzyny Tessaków, niemniej Maryanny 1go małżeństwa Metech 2go Dziedzicowej do depozytu c. k. sądu obwodowego w Samborze wnieść.

5. Po zapłaceniu drugiej połowy ceny kupna wydany będzie nabywcy dekret własności kupionej realności nawet bez jego osobnej prośby, zawsze jednakże na jego koszta równie oddaną będzie mu na jego koszta fizyczne posiadanie realności.

6. Nabywca zapłacić ma należytość od przeniesienia do wys. skarbu sam z własnego, równie jak od dnia oddania jemu realności w fizyczne posiadanie podatki i inne daniny przypadające.

7. Jeżeliby nabywca nie dotrzymał jakiegokolwiek z powyższych zobowiązań, natenczas będzie wolno tak egzekucyę wiodącym, jako też dłużniczce żądać relicytacyę rzeczonej realności, która się wtenczas na jednym terminie na koszta i niebezpieczeństwo nabywcy odbędzie, i na takowym rzeczona realność na każdy sposób nawet poniżej ceny szacunkowej, lub dotychczasowej ceny kupna sprzedaną być ma, a nabywca niedopełniający warunków, skoro ilość, o którą przy relicytacyi uzyskana cena kupna niższą będzie od ofiarowanej przez niego ceny, jako też skoro koszta urosłe nie będą pokryte przez zaaresztowane w tym celu wadyum, niemniej dopłaconą połowę ceny kupna — ubytek ze swego własnego majątku pokryć będzie obowiazany, nie mając ze swej strony najmniejszego prawa do możliwej nadwyżki na rzecz Jędrzeja i Katarzyny Tessaków, niemniej Maryanny Dziedzicowej wówczas przypadającej.

8. Chęć kupna mającym wolno akt egzekucyjnego opisania i oszacowania, jako też niniejsze warunki w registraturze c. k. sądu obwodowego, lub w dzień licytacyi u sędziego oną kierującego przeglądnąć lub odpisy podnieść.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 12. stycznia 1869.

(338) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 6460. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Józefa Hladik przeciw masie spadkowej po ś. p. Onufrym i Magdalenie Marmurowicz, mianowicie ich spadkobiercom Szczepanowi, Michałowi i Paulinie Marmurowicz sumy 300 złr. m. k. czyli 315 złr. w. a. z procentem po 4 od sta, od dnia 8. września 1858 r. bieżącym, kosztów egzekucyjnych 6 złr. 81 kr., 7 złr. 32 kr. i 23 złr. 66 kr. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nr. 7 i 8. na przedmiesciu Łany w Stryju położonych, na imie dłużniczki ś. p. Magdaleny Marmurowicz zaintabulowanych, a teraz jej spadkobierców Michała i Pawliny Marmurowicz własnych, — w trzech terminach, t. j. dnia 4. marca 1869, 8. kwietnia 1869 i 13. maja 1869, każdego razu o godzinie 10tej zrana przedsięwziętą będzie.

Za cenę wywołania przyjmuje się kwotę szacunkową tych połów realności w wysokości 637 złr. 46 kr. w. a., a chęć kupna mający winni złożyć 10% z ceny wywołania, t. j. kwotę 63 złr. 75 kr. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, albo w książeczkach galic. kasy oszczędności we Lwowie, lub kasy oszczędności w Stryju, także w listach zastawnych galic. instytutu kredytowego, albo austryackiego banku narodowego, lub wreszcie w galic. obligacyach indemnizacyjnych, lecz te trzy ostatnie kategorye wedle ostatniego w Gazecie Lwowskiej ogłoszonego kursu, nigdy jednak ponad ich nominalną wartość, które nabywcy w cenę kupna wrachowane, innym licytantom zaś po licytacyi zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyi w tutejszej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

O czem się prowadzącego egzekucyę Józefa Hladik, exekutora Szczepana Marmurowicza imieniem własnem i jako opiekuna małoletnich Michała i Pauliny Marmurowicz, spadkobierców po ś. p. Onufrym i Magdalenie Marmurowicz, dalej wierzycieli hypotecznych, mianowicie Mojżesza Zacharyasza Schiff, z życia i miejsca pobytu niewiadomego Dmytra i Julie Dymka, Annę Laurowicz, Semet Esze Setig, Antoniego i Praxedo Węgrzynów, Chania Kessler, nareszcie tych wszystkich, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna i dalsze uchwały dla jakiejkolwiekbądź przyczyny nie mogła być doręczoną, przez ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata krajowego Dra. Baczyńskiego uwiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj, dnia 10. stycznia 1869.

(344) **E d i c t.** (2)

Nr. 3489. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch Jacob Eisner ersiegten Wechselschuld pr. 45 fl. österr. Währ. s. N. G. die executive Veräußerung der dem Johann Kammer gehörigen in Weisenberg sub CNr. 20 gelegenen keinen Tabularkörper habenden Grundstücke sammt Wohn- und Wirthschafts-Gebäuden zu Gunsten des Jacob Eisner in drei Terminen, und zw. am 20. April 1869, am 24. Mai 1869 und am 23. Juni 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts mit dem durchgeführt, werden wird, daß diese Realität beim dritten Licitationstermine auch unter dem Schätzungswerthe von 588 fl. öst. W., welcher zum Ausrufspreise dient, hintangegeben werden wird.

Das Angeld beträgt 58 fl 50 kr. öst. Währ. Der Schätzungsact und die Licitationsbedingnisse können hiergerichts eingesehen werden.

Grodek, am 31. December 1868.

(342) **C o n c u r s.** (2)

Nr. 1950. Zur Wiederbesetzung der erledigten Postmeisterstelle in Rawa ruska wird hiemit der Concurs eröffnet.

Die Bezüge bestehen in der Bestallung jährlicher Dreihundert fünfzehn Gulden, in dem Amtspauschale jährl. Fünfzigzwei Gulden 50 kr. und in den gesetzlichen Rittgeldern.

Dagegen hat der Postmeister 8 Pferde, eine halb- und eine ganzgedeckte Kalesche, zwei Briefpostwägen und 2 Stafettentaschen zu halten, vor dem Dienstantritte die Caution pr. 315 fl. zu erlegen und den Diensteid zu leisten.

Bewerber haben sich in ihren binnen drei Wochen anher zu richtenden Gesuchen über ihr Alter, Vermögen, Wohlverhalten und ihre bisherige Beschäftigung auszuweisen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 9. Februar 1869.

K o n k u r s.

L. 1950. Rozpisuje się konkurs w celu obsadzenia opróżnionej posady pocztmistrza w Rawie ruskiej.

Pobory składają się z dotacyi rocznych trzysta piętnaście zł., z pauszalia kancelaryjn. roczn. pięćdziesiątdwa zł., 50 kr. i przepisanych należytości jezdnych.

Za to ma pocztmistrz utrzymywać 8 koni, jeden półkryty a jeden całkiem kryty powóz, dwa wozy ordynarne i dwie torby sztafetowe, złożyć przed wstąpieniem do służby kaucyę 315 zł. i przysięgę.

Ubiegający się mają w swych w przeciągu trzech tygodni wnieść się mających prośbach udowodnić swój wiek, majątek, zachowanie się i dotychczasowe zatrudnienie.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 9. lutego 1869.

(345) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 37. Urząd gminny miasta w Kamionce strumiłowej ogłasza niniejszem, że browar miejski wraz z piwną propinacyą wydzierżawiony zostanie na czas od 1. marca 1869 do końca grudnia 1871 w drodze publicznej licytacyi odbyć się mającej w kancelaryi urzędu gminnego dnia 22go, 23go i 24go b. m., każdą razą o 10tej godzinie zrana.

Cena wywołania wynosi 1000 złr. w. a., a wadyum licytacyjne 100 złr. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być w każdym czasie w kancelaryi urzędu dminnego przejrzane.

Od urzędu gminy miasta.

W Kamionce strumiłowej, dnia 9. lutego 1869.

(346) **Kundmachung.** (1)

Nro. 581. Aus Anlaß der Vorarbeiten zu der am 30. April 1869 vorzunehmenden Verlosung der Schuldverschreibungen der Grundentlastungsfonde für die Verwaltungsgebiete Lemberg und Krakau, dann für das Großherzogthum Krakau wird bei der k. k. Grundentlastungsfondscasse in Lemberg vom 1. März 1869 jede Umschreibung der Schuldverschreibungen insofern die neu auszustellenden Schuldverschreibungen andere Nummern erhalten müssen, sistirt.

Was mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß alle Schuldverschreibungen, deren Umschreibung aus Anlaß dessen, daß sie zu spät überreicht wurden, im Monate Februar 1869 nicht bewirkt werden konnte, erst nach Kundmachung des Resultats der Verlosung werden umgeschrieben werden.

Von der k. k. Statthalterei als Grundentlastungsfonds-Direction.

Lemberg, am 10. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nro. 581. Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na 30. kwietnia 1869 r. losowania obligacyi indemnizacyjnych Galicyi zachodniej i wschodniej jakoteż Wielkiego księstwa krakowskiego ustaje począwszy od 1. marca 1869 wszelkie przypisywanie takich obligacyi, któreby po przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Co się do powszechnej wiadomości z tym dodatkiem podaje iż obligacye któreby w miesiącu lutym 1869 z tego powodu niemogły być przepisane, ponieważ za późno wniesione zostały, że te obligacye dopiero po ogłoszeniu rezultatu losowania przepisane zostaną.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego.

Lwów, dnia 10. lutego 1869 r.

(350) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1567. Am 1. März l. J. treten in den Orten Waschkoutz und Russisch-Banilla Postämter für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben, und wird das Postamt Waschkoutz mittelst täglich 2maliger Botenfahrten mit dem Bahnhofe Zaluże (Sniatyn), das Russisch-Banilla aber mittelst täglich einmaliger Botenfahrten mit dem Postamte Waschkoutz in Verbindung stehen. Vom gleichen Zeitpuncte werden die Botenfahrten Stanestie-Sniatyn auf die Route Stanestie Waschkoutz verlegt.

I. Botenfahrt Waschkoutz-Zaluże.

Von Waschkoutz tägl. um 6 U. 15 M. Früh und 6 U. 15 M. Abends.	Am Bahnhofe Zaluże um 6 U. 55 M. Früh und Abends.
Vom Bahnhofe Zaluże tägl. um 7 U. 35 M. Früh und 7 Uhr 45 M. Abends.	In Waschkoutz um 8 U. 15 M. Früh und 8 U. 25 M. Abends.

II. Botenfahrt Stanestie-Waszkoutz.

Von Stanestie tägl. um 4 U. 15 M. Nachmittag.	In Waszkoutz tägl. um 5 U. 30 M. Abends.
Von Waszkoutz tägl. um 8 U. 45 M. Früh.	In Stanestie um 10 U. Früh.

III. Botenfahrt Banilla-Waszkoutz.

Von Banilla tägl. um 4 Uhr Nachmittags.	In Waszkoutz um 5 U. 30 M. Abends.
Von Waszkoutz tägl. um 8 Uhr 50 M. Früh.	In Banilla um 10 U. 20 M. Früh.

Die Distanz beträgt:

Von Waszkoutz nach Zaluże $^3/_8$ Posten, von Waszkoutz nach Stanestie $^6/_8$ Posten, von Waszkoutz nach Russisch-Banilla 1 Post.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 6. Februar 1869.

Obwieszczenie.

Nro. 1567. Z dniem 1. marca wejdą w życie urzęda pocztowe w Waszkoutz i Ruskiej Banilli dla obrotu poczty listowej i wartościowej.

Urząd pocztowy w Waszkoutz otrzyma połączenie za pomocą dziennie dwurazowych jazd posłańczych z dworcem kolei w Załużu (Sniatyn); urząd zaś w Banilli zapomocą dziennie jednorazowych jazd z urzędem pocztowym w Waszkoutz.

Równocześnie przenosi się jazda posłańcza Stanestie-Sniatyn na rutę Stanestie-Waszkoutz.

I. Jazda posłańcza Waszkoutz-Załuże.

Z Waszkoutz codzień o 6 g. 15 m. z rana i o 6 g. 15 m. wieczor.	W dworcu kolei Załuże o 6 g. 55 m. z rana i wieczór.
Z dworca w Załużu codzień o 7 g. 35 m. z rana i o 7 g. 45 m. wieczór.	W Waszkoutz o 8 g. 15 m. z rana i o 8 g. 25 m. wieczór.

II. Jazda posłańcza Stanestie-Waszkoutz.

Ze Stanestie codzień o 4 g. 15 m. po południu.	W Waszkoutz codzień o 5 g. 30 m. wieczór.
Z Waszkoutz codzień o 8 g. 45 m. z rana.	W Stanestie o 10 g. z rana.

III. Jazda posłańcza Banilla-Waszkoutz.

Z Banilli codzień o 4 g. po południu.	W Waszkoutz o 5 g. 30 m. wieczór.
Z Waszkoutz codzień o 8 g. 50 m. z rana.	W Banilli o 10 g. 20 m. z rana.

Odległość wynosi:

Z Waszkoutz do Załuża $^3/_8$ stacyi poczt., z Waszkoutz do Stanestie $^6/_8$ stacyi poczt., z Waszkoutz do Ruskiej Banilli 1 stacyę pocztową.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 6. lutego 1869.

(362) **Edykt.** (1)

Nr. 55307. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że dnia 19. marca, 19go kwietnia i 19. maja 1869 r., każdą razą o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż realności pod L. 343 m. położonej, do pp. Mojżesza Menkesa, Eliasza Menkesa i Beile Fischler należącej, w celu zaspokojenia wierzytelności galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwocie 456 złr. 70 kr. w. a. z p. n. się odbędzie:

1) Powyższa realnosć w dwóch pierwszych terminach pomienionych tylko za cenę wywołania 11.142 złr. 30 kr. w. a. lub wyżej takowej sprzedaną będzie, na trzecim zaś terminie takowa i niżej powyższej ceny, jednakże tylko za kwotę odpowiednią wszystkim wierzytelnością zahypotekowanym sprzedaną zostanie.

Jako wadyum ma być złożona kwota 1000 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, lub też w innych papierach publicznych podług ostatniego tychże kursu z Gazety Lwowskiej widocznego, jako zakład wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, która najwięcej ofiarującemu, jeśli w gotówce lub w książeczkach galic. kasy oszczędności złożoną została, w cenę kupna się wliczy, reszcie zaś spółlicytantów po ukończonej licytacyi zwróconą będzie.

2) Gdyby realność ta w pierwszych trzech terminach w dopieroco nadmieniony sposób nie została sprzedaną, wyznacza się do ustanowienia ułatwiających warunków termin na dzień 19. maja 1869 godzinę 4tą po południu, na którym wierzyciele pod tym rygorem stawić się mają, iż niestawający za przystępujących do większości głosów obecnych będą uważani.

3) Co do ciężarów i długów odséła się chęć kupna mającego do tutejszej tabuli miejskiej, a co zaległych podatków do tutejszego c. k. urzędu podatkowego i c. k. administracyi podatków, extrakt tabularny zaś, akt ocenienia i dalsze warunki licytacyi w registraturze sądowej przejrzeć się dozwala.

O czem się strony w tej sprzedaży udział mające z tym dodatkiem zawiadamia, że wszystkim wierzycielom którzyby po dniu 15go października 1868 na tej realności pod L. 343 m. prawo hypoteki uzyskali, lub którymby niniejsza uchwała i wszelkie późniejsze uchwały tej sprzedaży się tyczące doręczone być nie mogły, p. adwokat tutejszy Dr. Męciński za kuratora, a p. adwokat Dr. Maly za jego zastępcę ustanowiony został.

Lwów, dnia 21. listopada 1868.

(358) **Edict.** (1)

Nro. 160. Auf Grundlage der h. g. rechtskräftigen Bescheide vom 29. Mai 1868 Z. 945 und 22ten December 1866 Z. 2718, dann 26. September 1868 Z. 2976 wird über Ansuchen der Lemberger k. k. Finanz-Procuratur Namens des Buczaczer Basilianer Convents zur Hereinbringung der Summe von 105 fl. sammt rückständigen vom 1. Jänner 1864 bis zum Zahlungstage zu berechnenden 5% Interessen, dann der Gerichtskosten pr. 9 fl. 62 kr., und der früheren Executionskosten pr. 5 fl. 36 kr. und 5 fl., ferner der gegenwärtigen Executionskosten mir zuerkannten Pauschalbetrage von 10 fl., endlich der Schätzungsgebühren des Notars Chrzanowski pr. 10 fl. 50 kr. öst. W. die executive Feilbietung der auf 1392 fl. öst. W abgeschätzten Realität des Maier und Malke Fund und Mathias Weisser sub CNr. 430 227 bewilligt, und hiezu zwei Termine, u. z. der erste auf den 1. April 1869 und der zweite auf den 5. Mai 1869, jedesmal um 9 Uhr Früh im Gerichtshause zu Buczacz mit dem Beisatze bestimmt, daß wofern die feilzubietende Realität in diesen ersten zwei Terminen um den als Ausrufspreis bestimmten Schätzungswerthes von 1392 fl. öst. W. nicht an Mann gebracht werden könnte, der Termin zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 7. Juni 1869 um 9 Uhr Vormittags bestimmt, und die besagte Realität bei dem nächsten festzusetzenden Licitationstermine auch unter der Schätzung um jeden Preis feilgeboten werden wird. Die Licitationsbedingnisse, der Schätzungsact und Grundbuchsstand können jederzeit hiergerichts eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Buczacz, am 5. Februar 1869.

(356) **Edykt.** (1)

Nr. 21746. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia, iż na prośbę Wiktoryi z Mirków Szczyrbułowej z dnia 2. listopada 1868 do L. 18911 postępowanie o uznanie jej męża Antoniego Szczyrbuła za zmarłego, celem zawarcia powtórnego związku małżeńskiego dozwolono, w skutek tego Antoniemu Szczyrbule, rodem ze wsi Tenczyn, powiatu Myślenickiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomemu, któren w roku 1855 w mieście Podgórzu na cholerę zachorować i w tamtejszym szpitalu umrzeć miał, ustanawia się kuratorem p. adwokata Dra. Geisslera, zaś obrońcą związku małżeńskiego p. adwokata Dra. Machalskiego.

Wzywa się przeto Antoniego Szczyrbułę i wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci wiadomość mieli, by o tem tutejszemu c. k. sądowi krajowemu, lub ustanowionemu kuratorowi w przeciągu roku od zamieszczenia tego edyktu w gazecie donieśli, w razie przeciwnym sąd do uznania Antoniego Szczyrbuły za zmarłego przystąpi.

Kraków, dnia 12. stycznia 1869.

(357) **Kundmachung.** (1)

Nro. 199. Zur Bewerbung um die hiergerichts erledigte Rathsstelle mit 1260 fl. öst. W. wird die Frist bis zum 15. März 1869 bestimmt.

Vom Präsidium des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 13. Februar 1869.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.